

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Nicolaev împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, cu compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 1 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-833/23
PIGD 2-20152730-01-3ra-09082023)*

Admisibilitatea recursului. Articolul 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023).
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Chisilița)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

24 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 3 decembrie 2020, Iurie Nicolaev a depus o acțiune în instanță, acțiune care a fost ulterior completată prin cererile din 18 ianuarie 2021 și 27 octombrie 2021, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale. Prin această acțiune, reclamantul a solicitat:

- 1) anularea deciziei nr. 264 (95/2020/2130) din 29 septembrie 2020 și a deciziei nr. N-2367/20 din 30 octombrie 2020;
- 2) obligarea pârâtei la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă începând cu data de 11 februarie 2020, în proporție de 53% din solda bănească aferentă ultimelor 12 luni anterioare concedierii;
- 3) repararea prejudiciului moral;
- 4) compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, la data de 11 februarie 2020, a depus o cerere de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale din sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, anexând toate actele necesare: buletinul de identitate, ordinul de eliberare din funcție nr. 37/ps din 05 februarie 2020 emis de Centrul Național Anticorupție, certificatul de vechime nr. 1 din 10 februarie 2020 (care confirmă o vechime de 25 ani, 7 luni și 13 zile), carnetul de muncă, certificatul bănesc nr. 06/15 din 10 februarie 2020 emis de CNA, certificatul bănesc nr. 7 din 29 ianuarie 2020 emis de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, precum și alte acte relevante.

3. Cu toate acestea, prin decizia nr. 264 (95/2020/2130) din 29 septembrie 2020, Casa Teritorială de Asigurări Sociale din sectorul Ciocana a respins cererea de pensionare, motivând că reclamantul nu întrunește condiția privind vechimea minimă în serviciu, necesară fiind o vechime de cel puțin 24,6 ani.

4. Reclamantul susține că această decizie contravine dispozițiilor alin. (2) art. 49 din Legea nr. 1544-XII din 23.06.1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. Mai mult, decizia a fost emisă cu o întârziere nejustificată de 5 luni, fără a indica în mod clar care dintre condițiile legale nu au fost îndeplinite și fără a menționa

căile de atac disponibile, aspecte ce aduc atingere dreptului la un proces echitabil și accesului la justiție.

5. Prin urmare, reclamantul arată că, în vederea respectării procedurii prealabile, la data de 22 octombrie 2020, a transmis o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale – organul ierarhic superior –, înregistrată sub nr. N2367/20. Prin această cerere, a solicitat anularea deciziei nr. 264 (95/2020/2130) din 29 septembrie 2020, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Ciocana, precum și stabilirea pensiei pentru vechime în muncă.

6. La data de 5 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, reclamantul a primit răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. N2367/20 din 30 octombrie 2020, prin care i s-a comunicat că nu există temei pentru anularea deciziei contestate. În motivare, s-a invocat faptul că, potrivit certificatului privind vechimea în serviciu nr. 1 din 10 februarie 2020, emis de Centrul Național Anticorupție, la data eliberării din funcție, reclamantul ar fi realizat o vechime în muncă de 25 ani, 7 luni și 13 zile. Perioadele de activitate au fost calculate după cum urmează:

- 1) 01.09.1991 – 25.06.1996: studii civile (2 ani, 4 luni, 27 zile);
- 2) 11.11.1996 – 31.12.1998: Garda Financiară, Departamentul Control Financiar și Revizie (2 ani, 1 lună, 20 zile);
- 3) 04.01.1999 – 09.07.2002: Garda Financiară, Inspectoratul Fiscal de Stat Chișinău (3 ani, 6 luni, 5 zile);
- 4) 16.07.2002 – 27.01.2010: Centrul Național Anticorupție (7 ani, 6 luni, 11 zile);
- 5) 28.01.2010 – 20.03.2013: Serviciul Vamal (3 ani, 1 lună, 22 zile);
- 6) 21.03.2013 – 01.04.2019: Ministerul Afacerilor Interne (6 ani, 10 zile);
- 7) 02.04.2019 – 10.02.2020: Centrul Național Anticorupție (10 luni, 8 zile).

7. Casa Națională de Asigurări Sociale a concluzionat că Centrul Național Anticorupție a aplicat în mod eronat coeficientul 1:1 pentru activitatea desfășurată în cadrul Gărzii Financiare și al Serviciului Vamal, în timp ce, potrivit pct. 8 lit. j) și lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, trebuia aplicat un coeficient de 2:1, respectiv doi ani de activitate civilă fiind echivalenți cu un an de vechime în serviciu. Astfel:

- 1) Lit. j) prevede că militarilor înrolați voluntar în organele securității statului li se calculează un an de serviciu militar pentru doi ani de vechime în muncă, dar nu mai mult de 10 ani; în cazuri excepționale, conducătorii acestor organe pot decide includerea altor perioade, cu aplicarea raportului 1:1.
- 2) Lit. k) stipulează că, pentru colaboratorii Centrului Național Anticorupție, activitatea desfășurată în autoritățile publice, domeniul financiar-economic, contabilitate și juridic se echivalează cu un an de serviciu pentru fiecare doi ani de activitate, dar nu mai mult de 10 ani.

8. În acest context, reclamantul susține că nu este de acord cu decizia contestată, considerând-o vădit neîntemeiată. Potrivit calculelor efectuate de

instituția abilitată – Centrul Național Anticorupție –, vechimea totală realizată de Iurie Nicolaev în cadrul organelor de forță este de 25 ani, 7 luni și 13 zile.

9. Reclamantul subliniază că pensiile militarilor și ale funcționarilor cu statut special se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 1544-XII din 23.06.1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum și Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 privind modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor pentru categoriile menționate, inclusiv pentru colaboratorii Centrului Național Anticorupție și funcționarii publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare. În special, pct. 4, 7 și 8 din Hotărârea Guvernului precizează expres perioadele ce se includ în vechimea în muncă și solda din care se calculează pensia.

10. Totodată, reclamantul indică faptul că, prin ordinul nr. 37/ps din 5 februarie 2020 emis de Centrul Național Anticorupție, a fost eliberat din funcția de ofițer superior de investigații în cadrul Serviciului evidențe speciale și căutarea persoanelor, Direcția generală combaterea corupției, începând cu data de 10 februarie 2020, cu mențiunea expresă privind dreptul la pensie pentru vechime în muncă.

11. Astfel, la data eliberării din serviciu, reclamantul îndeplinea condiția de vechime legală, respectiv 25 ani, 7 luni și 13 zile, fapt confirmat prin certificatul nr. 1 din 10 februarie 2020, emis de CNA. Vechimea este compusă din perioadele de studii superioare și activitatea desfășurată în cadrul Gărzii Financiare, Serviciului Vamal, Ministerului Afacerilor Interne și Centrului Național Anticorupție.

12. Toate aceste activități au fost luate în calcul conform prevederilor legale care permit aplicarea înlesnirii de 1:1 – un an de activitate fiind echivalat cu un an de serviciu militar – pentru funcțiile operative din cadrul instituțiilor de forță. În acest sens, pct. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 stabilesc că, în cazul colaboratorilor CNA, perioada activității operative în Garda Financiară, precum și activitatea militarilor înrolați voluntar în serviciul organelor securității statului (inclusiv Serviciul Vamal – componenta operativă), se ia în calcul ca un an de activitate pentru un an de serviciu militar.

13. Cu referire la art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, reclamantul arată că, la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, conform Legii privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se iau în considerare următoarele perioade:

- lit. b) – serviciul în organele securității statului, organele afacerilor interne, Poliția de Frontieră, Centrul Național Anticorupție și sistemul administrației penitenciare, în funcții publice cu statut special;
- lit. i) – în cazul colaboratorilor CNA, vechimea în muncă în funcția de procuror sau anchetator în cadrul organelor procuraturii, precum și perioada activității operative în Garda Financiară.

14. Totodată, conform prevederilor Legii nr. 619-XIII din 31.10.1995 privind organele securității statului, Serviciul Vamal este considerat parte componentă a sistemului organelor securității statului.

15. Prin urmare, reclamantul susține că perioadele muncite în cadrul Gărzii Financiare și Serviciului Vamal trebuie să fie luate în calcul cu raportul de 1 an de activitate = 1 an de vechime în serviciu, așa cum a fost calculat de instituția de forță competentă – Centrul Național Anticorupție.

16. În susținerea poziției sale, reclamantul face referire la Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 240 din 9 decembrie 1991 privind crearea Gărzii Financiare a Republicii Moldova, subliniind că prevederile pct. 8 lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 nu sunt aplicabile activității prestate în cadrul Gărzii Financiare, aceasta având statut special distinct, în baza actului normativ de constituire.

17. De asemenea, reclamantul arată că și perioada de activitate în Serviciul Vamal a fost stabilită corect, întrucât a fost angajat în această instituție prin transfer de la CNA, ulterior fiind transferat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, iar apoi din nou în cadrul CNA. Această continuitate a raporturilor de serviciu în structurile de forță justifică aplicarea raportului 1:1.

18. În sprijinul celor afirmate, reclamantul menționează că, prin decizia Direcției de Poliție a municipiului Chișinău din 2 iulie 2015, perioada activității în cadrul Serviciului Vamal a fost luată în calcul la stabilirea sporului pentru vechime în muncă în proporție de 1:1, fiind recunoscută o vechime de 3 ani, 1 lună și 22 zile, în conformitate cu art. 8 lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, care califică această instituție ca organ al securității naționale.

19. Aceeași perioadă de vechime a fost reconfirmată de conducerea Centrului Național Anticorupție, prin certificatul nr. 1 din 10 februarie 2020, care atestă că, la data eliberării din funcție, Iurie Nicolaev a acumulat o vechime totală de 25 ani, 7 luni și 13 zile în structurile de forță, inclusiv Garda Financiară și Serviciul Vamal.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

20. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 noiembrie 2021, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral în

sumă de 20.000 lei, pe motiv că nu au fost întrunite condițiile prevăzute la art.208 din același cod, referitoare la obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile.

21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din aceeași dată – 11 noiembrie 2021 – instanța a admis acțiunea principală. A fost anulată decizia nr. 264/95/2020/2130 din 29 septembrie 2020 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana, privind refuzul de a stabili pensia pentru vechime în muncă reclamantului Iurie Nicolaev, precum și decizia nr. N-2367/20 din 30 octombrie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, emisă în soluționarea cererii prealabile. Instanța a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită o nouă decizie de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă, reieșind din vechimea totală de 25 ani, 7 luni și 13 zile, începând cu data de 11 februarie 2020. De asemenea, instanța a dispus încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale, în beneficiul reclamantului Iurie Nicolaev, a sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La data de 26 noiembrie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 noiembrie 2021, iar la data de 01 martie 2022 a depus apelul motivat. Prin acest apel, Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia pronunțată la data de 1 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 noiembrie 2021, pronunțată în cauza de contencios administrativ intentată de Iurie Nicolaev împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, având ca obiect anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. Instanța de apel a emis o nouă hotărâre, prin care a dispus respingerea acțiunii intentate de reclamantul Iurie Nicolaev împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, calificând pretențiile formulate ca fiind neîntemeiate.

24. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i stabili pensia pentru vechime în muncă intimatului/reclamant Iurie Nicolaev a fost justificat, întrucât acesta nu întrunește condiția minimă de vechime în serviciu de 24,6 ani, prevăzută de

Legea nr. 1544-XII din 23.06.1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne.

25. Instanța de apel a constatat că, la calcularea vechimii în muncă în vederea stabilirii pensiei, angajatorul a inclus următoarele perioade de activitate:

- 01.09.1991 – 25.06.1996 – studii civile, cu aplicarea coeficientului 1:0,5, echivalând cu 2 ani, 4 luni și 27 zile;
- 11.11.1996 – 31.12.1998 – activitate în cadrul Departamentului Control Financiar și Revizie (Garda Financiară), cu coeficientul 1:1, rezultând în 2 ani, 1 lună și 20 zile;
- 04.01.1999 – 09.07.2002 – activitate în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat (Garda Financiară), cu coeficientul 1:1, echivalând cu 3 ani, 6 luni și 5 zile;
- 16.07.2002 – 27.01.2010 – activitate în cadrul Centrului Național Anticorupție, cu coeficientul 1:1, rezultând în 7 ani, 6 luni și 11 zile;
- 28.01.2010 – 20.03.2013 – activitate în cadrul Serviciului Vamal, cu coeficientul 1:1, echivalând cu 3 ani, 1 lună și 22 zile;
- 21.03.2013 – 01.04.2019 – activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu coeficientul 1:1, rezultând în 6 ani și 10 zile;
- 02.04.2019 – 10.02.2020 – activitate în cadrul Centrului Național Anticorupție, cu coeficientul 1:1, echivalând cu 10 luni și 8 zile.

26. În total, vechimea calendaristică rezultată este de 28 ani și 10 zile, iar vechimea în serviciu luată în calcul pentru stabilirea pensiei este de 25 ani, 7 luni și 13 zile.

27. Cu toate acestea, instanța de apel a reținut că Centrul Național Anticorupție a aplicat în mod eronat coeficientul de 1:1 pentru perioadele de activitate desfășurate în cadrul Departamentului Control Financiar și Revizie, Gărzii Financiare, Inspectoratului Fiscal de Stat și Serviciului Vamal, deși, potrivit dispozițiilor legale incidente, pentru aceste funcții ar fi trebuit aplicat coeficientul de 2:1 – respectiv doi ani de activitate civilă pentru un an de vechime în serviciu.

28. Aplicarea eronată a coeficientului a condus, în opinia instanței de apel, la majorarea nejustificată a vechimii în serviciu, ceea ce a determinat în mod greșit concluzia că reclamantul îndeplinește condițiile pentru stabilirea pensiei.

29. Instanța de apel a reținut că Casa Teritorială de Asigurări Sociale din sectorul Ciocana, mun. Chișinău, procedând la calcularea vechimii în serviciu a lui Iurie Nicolaev conform prevederilor legale aplicabile, a stabilit că aceasta însumează doar 21 ani, 3 luni și 2 zile.

30. Prin urmare, instanța a concluzionat că Iurie Nicolaev nu întrunește condiția minimă de vechime de 24,6 ani, prevăzută de art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544-XII din 23.06.1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne.

31. Curtea de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond a concluzionat în mod neîntemeiat asupra temeiniciei pretențiilor formulate de reclamant, apreciind în mod eronat că perioadele de activitate:

- 1) 11.11.1996 – 31.12.1998, în cadrul Departamentului Control Financiar și Revizie, Garda Financiară;
- 2) 04.01.1999 – 09.07.2002, în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat, Garda Financiară;
- 3) 28.01.2010 – 20.03.2013, în cadrul Serviciului Vamal

au fost corect luate în calcul de către angajator la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă a lui Iurie Nicolaev.

32. Instanța de apel a apreciat că Casa Națională de Asigurări Sociale a procedat corect atunci când a stabilit că aceste perioade nu pot fi incluse în stagiul de muncă ca perioade cu înlesniri (coeficient 1:1) pentru scopul stabilirii pensiei în condițiile Legii nr. 1544-XII/1993.

33. În motivare, Curtea de apel a menționat că activitatea prestată de Iurie Nicolaev în cadrul Departamentului Control Financiar și Revizie, Gărzii Financiare, Inspectoratului Fiscal de Stat și Serviciului Vamal nu se încadrează în categoria activităților eligibile pentru înlesniri, astfel cum sunt reglementate de:

- art. 18 din Legea nr. 619-XIII din 31.10.1995 privind organele securității statului, și
- punctele 7 și 8 ale Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994, care prevăd expres categoriile și formulele legale de calcul al vechimii în muncă cu înlesniri.

34. În concluzie, instanța de apel a considerat că perioadele menționate nu pot beneficia de raportul de 1:1, iar includerea acestora în calculul vechimii în serviciu cu acest coeficient a fost neîntemeiată.

35. În concluzie, instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod neîntemeiat ilegalitatea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana nr. 264/95/2020/2130 din 29 septembrie 2020, privind refuzul de a stabili pensia pentru vechime în muncă lui Iurie Nicolaev, precum și a deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. N-2367/20 din 30 octombrie 2020, emisă în soluționarea cererii prealabile, calificându-le eronat drept acte emise contrar legii.

36. Instanța de fond a obligat în mod nejustificat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită o decizie de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă în favoarea lui Iurie Nicolaev, reieșind din o vechime de 25 ani, 7 luni și 13 zile, cu începere de la 11 februarie 2020, fără a ține cont de dispozițiile legale aplicabile privind modul de calcul al stagiului.

37. Pe acest considerent, hotărârea primei instanțe a fost casată, iar instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

38. La data de 30 martie 2023, Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2023. Ulterior, la data de 29 mai 2023, a depus motivarea recursului, solicitând:

- 1) admiterea recursului,
- 2) casarea integrală a deciziei instanței de apel, și
- 3) pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

39. Prin recursul formulat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2023, Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul său, a susținut că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material aplicabile.

40. În esență, se arată că instanța de apel a aplicat greșit prevederile legale ce reglementează calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei funcționarilor publici cu statut special.

41. În mod eronat, Curtea de Apel a exclus din calculul stagiului de cotizare anumite perioade de activitate desfășurate în instituții ale statului, deși aceste perioade sunt expres prevăzute de lege ca fiind luate în considerare.

42. Instanța de fond a interpretat corect și pertinent dispozițiile legale incidente, în special art. 18 lit. d) din Legea nr. 1544-XII/1993, care prevede că, la stabilirea pensiei, se ia în considerare și serviciul prestat în organele de securitate ale fostei URSS sau ale altor state, dacă persoana a fost transferată conform legii în structurile statului Republica Moldova. De asemenea, art. 18 alin. (8) din Legea nr. 619-XIII/1995 recunoaște, în cazuri excepționale, dreptul conducătorilor organelor securității statului de a include în stagiul de cotizare perioade de muncă efectuate în sistemul de securitate, calculându-se un an de muncă ca un an de serviciu militar sau special.

43. S-a mai arătat că hotărârea instanței de apel contravine și punctului 8 lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, care reglementează expres posibilitatea calculării unui an de muncă ca un an de vechime în serviciu pentru anumite categorii profesionale, inclusiv colaboratori ai CNA și funcționari publici cu statut special. Prin urmare, instanța de apel a greșit când a exclus din vechimea necesară stabilirii pensiei perioadele de activitate desfășurate de Iurie

Nicolaev în cadrul Gărzii Financiare, Serviciului Vamal și altor instituții relevante, deși acestea fuseseră recunoscute prin acte administrative emise de angajator.

44. Recurentul susține și că refuzul de a i se acorda pensia pentru vechime în muncă, în ciuda faptului că întrunea condițiile legale, echivalează cu o încălcare a dreptului de proprietate, protejat atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Lipsirea reclamantului de un drept legal recunoscut atrage o atingere gravă asupra patrimoniului său și contravine principiilor statului de drept.

45. În același timp, recurentul subliniază că certificatul de vechime în muncă emis de angajator are natura unui act administrativ individual, potrivit art. 10 din Codul administrativ. Acest act produce efecte juridice și nu a fost contestat sau anulat de CNAS, ceea ce înseamnă că instituția era obligată să-l respecte. Refuzul CNAS de a ține cont de acest act, în lipsa unei proceduri legale de contestare, este nelegal. Argumentele CNAS privind existența unor erori în calculul vechimii nu pot fi reținute în lipsa unei decizii oficiale de anulare sau rectificare a actului administrativ emis de angajator. Mai mult, instanța de apel a lăsat intact acest act, recunoscându-i astfel valabilitatea.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Art. 245 din Codul administrativ (*în vigoare la data depunerii recursului*):

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

36. Art. 246 din Codul administrativ (*în vigoare la data depunerii recursului*):

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Recursul se declară inadmisibil în special când:

- a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;
- b) recursul este depus în mod repetat;
- c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;
- d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1);
- e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

37. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (*modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție*):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat de Curtea de Apel Chișinău în ședință publică la data de 1 martie 2023. Din actele dosarului rezultă că, la data de 10 martie 2023, recurentului a fost notificat dispozitivul deciziei (f.d. 190), iar forma motivată a acesteia i-a fost comunicată ulterior, la data de 21 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 200).

35. Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile art. 245 din Codul administrativ (*în vigoare la data depunerii recursului*), recursul nemotivat a fost depus de Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic la data de 30 martie 2023, iar motivarea recursului a fost completată și depusă în termen legal, la data de 29 mai 2023.

36. Prin urmare, Completul de judecată reține că cererea de recurs și motivarea acesteia au fost depuse în termenul legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ (*în vigoare la data depunerii recursului*), fiind respectate exigențele privind contestarea deciziei instanței de apel în calea de atac a recursului.

37. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

38. Completul Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea în fond a cererii de recurs.

39. În această ordine de idei, completul de judecată reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

41. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția existentă la data depunerii recursului). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. De asemenea, Completul Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

43. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul formulat de Iurie Nicolaev include obiecții care au fost analizate detaliat de către Curtea de Apel Chișinău, care le-a evaluat corespunzător.

45. În plus, Iurie Nicolaev, în recursul său, nu a invocat un temei plauzibil care să justifice admisibilitatea recursului, având în vedere că recurentul trebuie să fie capabil să prezinte argumente suficiente pentru a răsturna situația juridică stabilită anterior.

46. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor

ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

47. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

48. În circumstanțele menționate, Completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic.

49. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 (*în vigoare la data depunerii recursului*) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Iurie Nicolaev, reprezentat de avocatul Dorin Podlisnic.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă